

ТРИ ВЕДМЕДІ

(за Джозефом Якобсом)

Жили собі в хатці у лісі три ведмеді – Крихітка, Середочка та Гевал. Кожен власні речі мав – мисочку, ложку, стілець та ліжко. У малого ведмедя мисочка, ложка, стілець та ліжко були маленькі, у середнього – так собі, а в найбільшого – величезні.

Раз уранці ведмеді пішли до лісу прогулятися, поки каша в тарілках трохи прохолоне. Ішла лісом стара баба – нечесна, погана. Чесна постукала б спершу, а ця одразу в прочинені двері ввійшла. Ведмеді дверей не зачиняли – кого їм боятися?

Спробувала непрохана гостя кашу з Гевалової миски, плюнула: гаряча! Спробувала Середоччину – наче ще гарячіша. А от у Крихітки в мисочці каша добра! Попоїла баба.

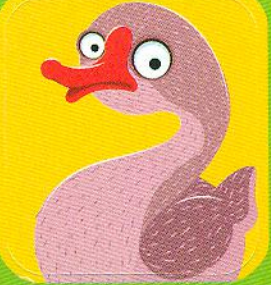
Сіла баба на Гевалів стілець – твердо! Сіла на Середоччин – ледь не втопилася: м'яко! Сіла на Крихітчин – розламався стільчик!

Полізла баба на Гевалове ліжко – ой, високо! Полізла на Середоччине – не дотягнулася! Лягла на Крихітчине ліжечко – і заснула.

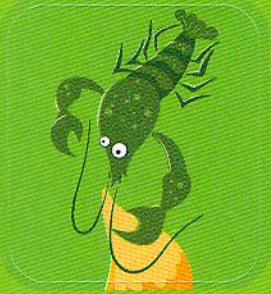
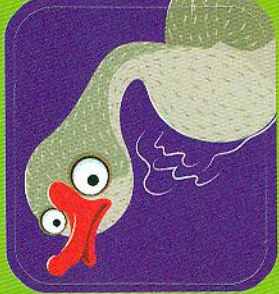
Повернулися ведмеді.

- Хтось куштував мою кашу! – каже Гевал.
- Хтось куштував мою кашу! – каже Середочка.
- Хтось куштував мою кашу і геть чисто миску виїв! – каже Крихітка.
- Хтось сидів на моєму стільці! – каже Гевал.
- Хтось сидів на моєму стільці! – каже Середочка.
- Хтось сидів на моєму стільці і геть просадив! – каже Крихітка.
- Хтось лежав на моєму ліжку! – каже Гевал.
- Хтось лежав на моєму ліжку! – каже Середочка.
- Хтось лежав на моєму ліжку... Та ось же вона! – кричить Крихітка.

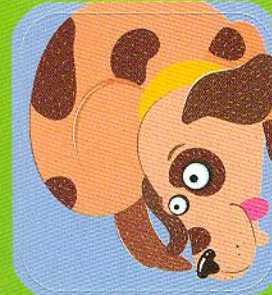
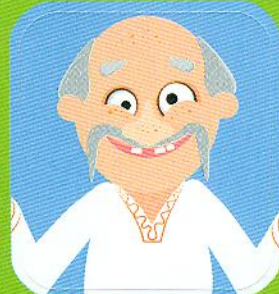
Уві сні бабі Гевалів голос здався гуркотом вітру, голос Середочки – чиєюсь розмовою, а коли почула вона Крихітчин голос – різкий та пронизливий, – то одразу прокинулася, вжахнулася, стрибнула у вікно й утекла. А як виходила баба з лісу, схопив її констебль і dopravив до виправного дому. А три ведмеді її більше не бачили.

СЕРІЯ КНИЖОК
**КАЗКИ
 УКРАЇНИ**
 ДЛЯ МАЛЕЧІ

НАЙКРАЩІ УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ КАЗКИ

СЕРІЯ КНИЖОК
**КАЗКИ
 УКРАЇНИ**
 ДЛЯ МАЛЕЧІ